

מכתבים

יש מפא-ניקים?

אתם חוזרים ונבספרים כי עתונכם אוניקטיבי, אין צורך בחוש מיוחד כדי למצוא בכל שורה את נטיותיכם הפרושמאליות והאנטי-כמשתליות. אמנם, עלי לציין כי הנכם מקטיים ובמקום לכתוב ממש נגד דברים מסוימים, אתם מוסרים את החרו מר והעובדות בצורה בלתי משוחדת בתוספת של ציניות, שמחה לאיד ואירוניה, עד שהותכם האיי דיאלוגית צועקת ממש מכתבותיכם. אג לשם השגת תפוצה הפכתם להיות שבועון מהסכני יסר לח לכם.

אנב: האם יש בין חברי המערכת שלכם מישהו שהני חבר או אהר מפא"י?
חגיגה כספי תל אב ב
 מנין סבור הקורא כספי, שואב העולם הזה את האינפורמציה שלו על הנעשה במפא"י?
נעלם הרוך

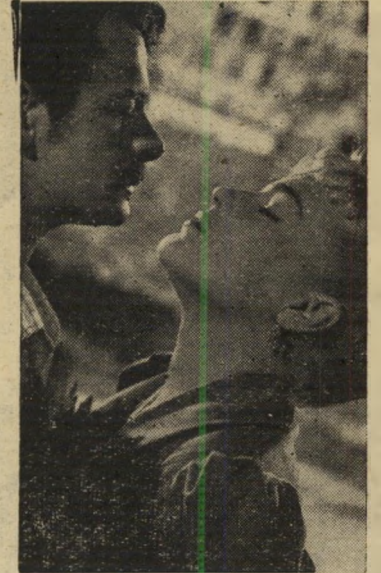
רשימתכם על המשרד בכיתו של מאיר יערי (העולם הזה 797) היתה בררר כלל אוניקטיבית. שכחתם רק להזכיר כי העתון שפרסם את העובדה שהמשרד הביאה את העצורים לכיתו של השופט היה הרוך.

יואב מערבי, רמת-גן
 תשובה לקורא מערבי בעולם הזה 798.
 בו מסופרים במדור במדינה תולדות הידיעה

בהדור בבקשה

אתם מפרסמים תמונות מכל מיני סרטים, והנה דווקא תמונה מן הסרט נקמת האפסיוס התי בישראל להרסים.
 אתם מפני שדבר אסור לפי החוק?
גדעון אבוט, תל אביב

תמונה מן הסרט מובאת בזה.

דעת הקוראים

עלי לציין כי הפרשנות תמרינית שלכם על בעיות חשובות מראה כוונן האחרון נפיה לרצינות ומתיינות. למרות שאני מקבל שבועונים, מריקאים רבים, אני מוצא ענין גדול שבועונכם.
ד"ר דניאל רוברטסון, תל אביב
 וכתבתם, 30 הימים שזועקו את היהדות" (העולם הזה 796) היתה אחת תשובות שבראתי אי פעם בעתון עברי. הרשימה דה באוניקטיביות מוחלטת במקרים עדינים הנוגעים במישורן למדינת ישראל. מלאתי את כשתכם וקראתי את הרשימה פעמים ושש, אכן על ידי כך חזרתי העומקה של הכעלות. הקפידו בפרסום רשימות כנון אלה.
חיים גולדברג, תל אביב

פחד הדיקטטורה

במאמרם על הדיקטטורה בדרך (העולם הזה 796) הסתמכתם על ריעקה שהזכירה בעל המשמר על "התכנית אכזרית לאיון תקציב המדינה". הידוי עה של על המשמר והתקנה מתון מאמר שפורסם בראשונה על ידי בעתון ידועות חדשות המסיע כשפר הנרמנית, וגם עתונים אחרים השתמשו ב"חומי החרו".
 במאמר המקורי טענית על סמך ראיון עם איי שיות בעלת שם ומקמר כי אפשר לאון את תקציב המדינה רק על ידי קמוצים אכזרים, כנון: סטרוי מחצית עוברי המדינה, קצוצ של 20 אחוז כמשי כורתם של כל מקמלי שכר ומלחה חובה נוסכי

אליפות התשבץ

מסיבות טכניות אינו מופיע בגליון זה תשבץ הענק, שהוא התשבץ השמיני וה-אחרון של תחרות האליפות. הוא יופיע בשבוע הבא.

תשבץ השביעי — התשבץ ללא-תבנית — חלה טעות. ברשימת ההגדרות הושמטה השורה הבאה:
מאונך 24 א' בית נשים.

כרי להנביל את התוכה החרפה של האוכלוסיה כשעת נקיות אמצעים חרפיים כאלה, היה השלי מון נאלץ לנקוט באמצעים כנון איכור שביחיות על ידי עזירת שובתים במחנות הסגר. מאחר שאמארכם בתוכנו, וגם על פי הציטוט שבו מבוסס על הכתבה בעל המשמר מצטטת את מאמרי, אני מוצא לנכון להעמיר את הדברים על אמיתותם: שום תכנית כזאת לא נדונה בתוני הממשלה, לפי מיטב ידיעתי! לא בין השרים השייכים לצינונים הכלליים כפי שטענו בעל המשמר ולא על הנימונים על מפא"י, כפי שטענתם אתם.
מאיר פרבר, תל אביב
 העולם הזה לא הסתמך על הרשימות בעל המשמר ובידיעות חדשות, אם כי מציין לשי בח את הקורא פרבר, שהיה הראשון שגילה חלק מן התכנית. התכנית יעמה לא נידונה רשמית בישיבת הממשלה. אמיתות הידיעה של העולם הזה אינה מוטלת בספק.
הכמשרה מפגרת

פועק הוא כי הממשלה מיוחסת בצורה כוזא לילדים מפגרים (העולם הזה 797) אין להבין מה מעכב את הממשלה מלסכל בענין. ביהוד מאחר שהחרים מוכנים לתת את כל קעורה האפשרית.
ראובן הרבסט, בן שמן

"העולם הזה" ברמשך

נדהמתי כשרדיו דמשך שידר את מאמרם על נל הטרור בארץ (העולם הזה 796). השידור היה כקשר לפעצה בכנין הצירות הסוביטית בתל-אביב. הפרשן שבו את העורך על אומץ לבו ונאמנותו לאמת.
 זועזעתי שפרשן תחנת שידור ורה ועינת יצטרך לעזור את מצפוננו ולהתריע על ירידתנו המוכי רית... צו השעה הוא שיקום נוה צבורי חוק ויע מור במסגרת נגד נורמים הרסניים אלה.
אלכסנדר ריבשקי, דוויה ב'

הפקאמפי של המערכת

דבר השבוע ליים כבר זמן רב ואף פעם לא מצאתם לנחון להזכיר את קיומו עד שכתבתם על המערכת החדשה (העולם הזה 796) האם הסיבה דיא שהעתון זכה לעורכת במקום עורך?
זאב כגו, חיפה
 האט סברו הקוראים שחברי המערכת אינם ככל האדם?
העם רעב
 אולי ילחחו האמריקאים כשר במקום קוקה קולה? (העולם הזה 796) אני הרבה יותר רעב. הרבה פחות צמא.
גדעון גורמן, תל-אביב

מתוחות מיותרת

עורך מדור קולנוע שלכם נרם למתוחות עציבות מיותרת. הוא כותב על סרט, אני כוונת מתוכנן לקנות כרטיסים לקרט וה' רק בסוף הוא נוכי להגיד שהצנזורה מפלה את הסרט, העולם הזה 798 זה לא יפה.
 זה באמת לא יפה — מצד הצנזורה.
טעות פוליטית
 אני נמנה עם מעריציו של שמוליק רחון נפגעי תי מהרברים שכתבתם עליו (העולם הזה 798). סתת חרות מעתה. הוא לא אמר שמוליק כרגם אינה בארץ ישראל כי אם: "סטול-כרם איננה כרגע בי ישראל".
 חוה שמיר, זריפה

תמונת השבוע:

התקפת לילה של מאו — מאו

מענין לציין שדמעות מלאו את עיני כאשר נסתיימה תמונת האשה הגבוהה בי עולם.
 שושנה ו' (2½ מסר), תיא שתי בנות לעלוקה, הב הב.
 שכני הוא בן 80 ומטרב לקרוא את העולם הבא. האין זה מפליא?
 ראובן בן-שיחור, ירושלים
בהחלט לא.
 ... נפלא... רע מאד...
 אבל... אמנם... אינני... דא...
 חילקום ו
 ש. ש. ד=צ. אישם
 א... ה....
 תמונה טנסציונית כזו צולמה תוך סכנת נפשות על ידי חולית כיסוי מיוחדת של העולם הבא. שימו לב לה בעת פניו של הסטוריסט הימני, התולה את החתול הי שחור על חבית הזפת.

מכתבים

צחוק השבוע היה, כאשר מישהו העיר, במסיבה, כי קרא בדיחה טובה בהעולם הבא.
 בר, פתחיקוה
 לא מעוקצך ולא לשון הרע, כמו שאמרו חז"ל.

העורך הראשי: אורי אבנרי
 ראש המערכת: שלום כהן
 עורך משנה, כיתוב: מיכאל אלמו (זמני)
 עורך משנה, חרשות: משה כוזאפריס

השבועון הסצור לאינפורמציה

החוב גליקסון 8, תל אביב (ליד תיאטרון "א.ה.ל.")
 ת.ד. 136, טל (זמני) 88785
 מען למכרקים: "עולמפרס"
 משרד המערכת בירושלים:
 חרוב דוד המלך (יוליאון).
 מול מ ש ר ד ה ס ע ד.
 הכתב הראשי: יהודה נכאי
 מיכאל אלמו, יחיאל כשן, נצה נבי, ירוחם נבע, זמר תרמור.
משתתפים קבועים:
 דוד ארנון, אוסקר טאוכר, פיליס טיארי, דירי מנוסי, צבי שש.
ראש מערכת, ירושלים: מ"מ ראש מערכת, חיפה. דוד רובינר
סופרי חוג:
 מונטי גייקובס, נבריאל דנון, שמואל גירון
 מו"פ: העולם הזה כע"מ מורסס: דפוס ישראל כע"מ ת"א

ליי יפי

בעוד שבוע יופיע הגליון ה-800 של העולם הזה, שיהיה גם הגליון ה-150 של המערכת הנוכחית. זהו גיל נכבד, ויכולים אנו להרגיש עצמנו באים בשבועות. ימי הוזהר והסער של תקופת הבראשית שוב אינם אלא זכרון רחוק, מסוג הזכרונות העצובים, בהם צופים, בעיני הרוח של זקנים מופלגים, חטאי נעורים.

התחרות הראשונה על גביע שועלי-שמשון שייכת לזכרונות אלה. היא נערכה ללא הכנה מספקת. גל של מכשולים נערם לפניה ברגע האחרון ממש. איני יכול שלא לחזור על הסיפור (סלח לי אם כבר סיפרתי לך אותו פעם) אודות שלמה ("סלומון") אדיר, שופט-הבוקס שאירגן את התחרות ושאו עדין היה סרן בצה"ל.

ברגע האחרון נתגלה על מסלול המרוץ, בגבעת רמב"ם, עץ קטן שהיה מפריע בעד הקהל לראות את הנעשה. יום לפני המרוץ לקח סלומון טק גדול, הוציא אותו לנסיעת נסיון. הוא כמעט הגיע לעץ, כשפתאום ראה קצין גבוה נוסע לקראתו. היה זה, במקרה, מפקדו. נראה שהקצין היה בעל דם ספורטאי, כי הטק חזר בשקט הביתה, וכך עשה סלומון. אולם העץ נשאר במקום, והיה צורך לנסר אותו.
 (אגב, במקרה שיקרא שורות אלה קצין צה"ל: הסיפור כדוי בהחלט.)

בסוף התחרות הגיש לנו דוש למזכרת ציור שהנציח את כל צרות היום: את שלום כהן, כשהוא מחבק את המיקרופון בו ניסה — לשוא — להשתלט על הקהל שהציף את המסלול, כמעט הפריע את סיומה בהצלחה; את מקסים סלומון, צלם המערכת הראשון, שכל כך התלהב מן המרוץ, עד ששכח לצלם אותו, את עבודכם, שניסה להשתתף במרוץ כאורח חופשי, אלא שאופנועו התפרק באמצע המסלול, כיון שלא היה לו זמן להכינו למרוץ; את המנהל המס חרי, שביכה את הכסאות והשולחנות שנרמסו על ידי הקהל; ואת דוש עצמו, נושא את בתו הקטנה, שדרשה כי יקנו לה אופנוע.
 התחרות השניה היתה בהרבה יותר מקצועית. היא נערכה לפי הכללים הנהוגים בכריי

מרוץ שועלי שמשון: אנשי המערכת עם גמר התחרות הראשונה

סניה. נמנענו, במתכוון, מלחת לה פירסום גדול מדי, כדי למנוע הישנות תופעות אי-הסדר והצפת המגרש על ידי הקהל. בכל זאת הצליחה, מבחינה ספורטאית, יותר מהתחרות הראשונה.

בחודש הבא תתקיים התחרות השלישית, בה, אני מקוה, נצליח לאחד, בעזרת סלומון, את התלהבות הסוערת של התחרות הראשונה עם הסדר המופתי של התחרות השניה. והנה הפרטים:

יום התחרות: היום הרביעי, 18 בחודש מרס, 1953.
 אופי התחרות: תלת-ישה בדרכים משובשות, עליות וירידות, שטח מוצף מים, ועוד.
 החסלול: בקרבת תל אביב, כולל כל סוגי הקרקע. האורך: 3 ק"מ.
 ההרשמה: עד יום הרביעי, 4 בחודש מרס.
 התחרות פתוחה לכל סוגי האופנוע. דמי הרשמה: 2.500 ל"י. מקום ההרשמה: מערכת העולם הזה, רחוב גליקסון, 8, תל אביב.
 אפשר להרשם גם בכתב, בתנאי שההודעה תכלול את שם המשתתף, כתובתו, סוג ומספר האופנוע, דמי ההרשמה.

השבוע מתחיל גם הנחשון. תחרות הניחשים הספורטאית שדיברתי עליה במקום זה לפני כמה שבועות. מדי שבוע יפרסם העולם הזה במדור המודעות רשימה של 12 תחרויות מקומיות וברטריות. עליך לשלוח עד יום ששי בשבוע רשימה של 12 התוצאות המנוחשות. אם תהינה כולן מדויקות, תזכה במכשיר רדיו. אם תצדק ב-11 ניחשים, תזכה במיניו חינום על העולם הזה לשנה.

ביתניים התקיימה במערכת תחרות ניחשים פנימית על מספר המשתתפים בתחרות, ועל מספר המנצחים נכונה. אגון פולק, המאמן הותיק, הבטיח לנו שלא יהיה זה קל כל עיקר לצדוק בכל הניחשים. אם יצדקו 100 קוראים בשבוע הראשון בניחשיהם, ויוזכו במכשירי רדיו, נשתדל איך שהוא לחייך בכל זאת. אולי אף נצליח.

אורי אבנרי

